

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl samosoudkyní Mgr. Kristinou Pavlisovou ve věci

žalobců: a) [redacted], narozená [redacted]
b) [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
oba zastoupeni opatrovníkem Mgr.
bytem [redacted]

proti
žalovanému: [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]

o vypořádání zaniklého společného jmění manželů

takto:

- I. Z věcí patřících do společného jmění účastníků se do podílového spoluvlastnictví žalobců přikazuje rozestavená stavba rodinného domu, nacházející se na pozemku, parcelní číslo [redacted], v obci a katastrálním území [redacted], zapsaného na listu vlastnictví [redacted] u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště [redacted], a to s podílem o velikosti ideální 1/2 pro každého ze žalobců.
- II. Z věcí patřících do společného jmění účastníků se do výlučného vlastnictví žalovaného přikazují krbová kamna.
- III. Ve vztahu mezi Českou republikou a žalobci se náhrada nákladů řízení státu České republiky nepřiznává.
- IV. Žalovaný je povinen nahradit České republice – Okresnímu soudu v Berouně náhradu nákladů řízení vzniklých státu ve výši [redacted] Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, ve zbytku se náhrada nákladů řízení vzniklých státu nepřiznává.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Pehrová.

V. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Původní žalobkyně se svým návrhem domáhala vydání soudního rozhodnutí, kterým by bylo vypořádáno zaniklé společné jmění účastníků. Návrh odůvodnila tak, že manželství účastníků bylo rozvedeno; účinky rozvodu nastaly dne [REDAKCE]. Účastníkům se v následujícím období nepodařilo dosáhnout dohody ohledně vypořádání zaniklého společného jmění. Právní představitelka žalobkyně navrhla, aby byla vypořádána práva účastníků k věcem patřícím do společného jmění účastníků, a to jednak k rozestavěné stavbě rodinného domu v obci a katastrálním území [REDAKCE] a k některým movitým věcem a zároveň aby byly vypořádány vnosy účastníků z majetku ve výlučném vlastnictví každého z nich do společného jmění. Navrhla, aby rozestavěná stavba rodinného domu byla přikázána do jejího výlučného vlastnictví a aby při zohlednění vnosů obou účastníků do společného jmění bylo žalobkyni uloženo vyplatit žalovanému vypořádací podíl. Doplnila, že s pomocí své rodiny je připravena a schopna tento podíl žalovanému vyplatit.

Žalovaný rovněž navrhl, aby při vypořádání zaniklého společného jmění účastníků byla vypořádána práva účastníků k rozestavěnému domu a to konkrétně tak, aby byl nařízen prodej rozestavěné stavby rodinného domu, a to včetně pozemku, na kterém tato stavba byla vybudována, přičemž po odečtení hodnoty pozemku nacházejícím se ve výlučném vlastnictví žalobkyně, aby cena pozemku byla žalobkyni vyplacena a výtěžek z prodeje domu, aby byl účastníkům rozdělen.

Ve věci bylo rozhodnuto rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne 16.11.2016, č.j. 5 C 11/2014-168 tak, že výrokem I., že z věcí patřících do společného jmění účastníků se do výlučného vlastnictví původní žalobkyně přikazuje rozestavěná stavba rodinného domu nacházející se na pozemku parc. č. [REDAKCE] v obci a katastrálním území Chyňava. Výrokem II. bylo rozhodnuto, že z věcí patřících do společného jmění účastníků se do výlučného vlastnictví žalovaného přikazují křbová kamna. Dále soud rozhodl, že původní žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému na vyrovnání jeho podílu částku [REDAKCE] Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok III.) a že původní žalobkyně je povinna nahradit České republice – Okresnímu soudu v Berouně jednu polovinu nákladů řízení vzniklých státu, ve výši specifikované v samostatném usnesení, a to do tří dnů od právní moci takového usnesení (výrok IV.). Výrokem V. bylo uloženo žalovanému, aby nahradil České republice – Okresnímu soudu v Berouně jednu polovinu nákladů řízení vzniklých státu, ve výši specifikované v samostatném usnesení, a to do tří dnů od právní moci takového usnesení. Konečně bylo rozhodnuto výrokem VI., že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 14.2.2018, č.j. 25 Co 399/2017-305 byl citovaný rozsudek Okresního soudu v Berouně zrušen a věc byla vrácena soudu prvního stupně k opětovnému projednání.

V průběhu řízení, tj. předtím, než řízení bylo pravomocně skončeno, došlo k tomu, že původní žalobkyně dne [REDAKCE] zemřela. Usnesením Okresního soudu v Berouně ze dne 24.4.2020, č. j. 5 C 11/2014 – 364, bylo rozhodnuto o procesním nástupnictví po původní žalobkyni, tak že na její místo nastoupili právní nástupci, [REDAKCE], narozená [REDAKCE], nezletilý [REDAKCE], narozený [REDAKCE], kteří jsou dědici původní žalobkyně.

Žalobci následně shodně navrhli, aby předmětem vypořádání zaniklého jmění manželů byla pouze aktiva v podobě rozestavěné stavby rodinného domu nacházející se na pozemku parc. č. [REDAKCE] v obci a katastrálním území [REDAKCE], která by byla přikázána do podílového spoluvlastnictví žalobců

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Pehrová.

a dále krbová kamna, která by byla přikázána do vlastnictví žalovaného, přičemž by žádnému z účastníků nevznikl nárok na vypořádací podíl.

Žalovaný se k návrhu žalobců připojil s tím, že vypořádací podíl nepožadoval.

Vypořádání společného jmění účastníků (dále také jen „SJM“) posuzoval soud podle právní úpravy zakotvené zákonem 40/1964 Sb., občanský zákoník ve znění účinném do 31.12.2013. Tento závěru učinil na základě přechodných ustanovení zákona č. 89/2012 Sb. (§ 3038 – 3040 a § 3028). S ohledem na skutečnost, že SJM účastníků zaniklo za účinnosti zákona č. 40/1964 Sb., uzavřel soud, že jeho vypořádání se řídí právní úpravou účinnou v době jeho zániku, to znamená občanským zákoníkem č. 40/1964 Sb.

Podle § 143 odst. 1 písm. a) občanského zákoníku (dále jen o.z.) tvoří společné jmění manželů majetek nabytý některým z manželů nebo jimi oběma společně za trvání manželství, s výjimkou majetku získaného dědictvím nebo darem, majetku nabytého jedním z manželů za majetek náležející do výlučného vlastnictví tohoto manžela, jakož i věcí, které podle své povahy slouží osobní potřebě jen jednoho z manželů, a věcí vydaných v rámci předpisů o restituci majetku jednoho z manželů, který měl vydanou věc ve vlastnictví před uzavřením manželství a nebo, jemuž byla věc vydána jako právnímu nástupci původního vlastníka.

Podle § 149 odst. 2 o.z. zanikne-li společné jmění manželů, provede se vypořádání, při němž se vychází z toho, že podíly obou manželů na majetku patřícím do jejich společného jmění jsou stejné. Každý z manželů je oprávněn požadovat, aby mu bylo uhrazeno, co ze svého vynaložil na společný majetek, a je povinen nahradit, co ze společného majetku bylo vynaloženo na jeho ostatní majetek. Stejně tak se vychází z toho, že závazky obou manželů vzniklé za trvání manželství jsou povinni manželé splnit rovným dílem.

Pokud jde o aktiva SJM účastníků, ta s ohledem soud s ohledem na shodná procesní stanoviska účastníků rozdělil mezi účastníky tak, že rozestavěnou stavbu rodinného domu na pozemku č. parc. ■■■■■ v ■■■■■ přikázal do podílového spoluvlastnictví žalobců, a to každému s podílem o velikosti ideální ½, (když při stanovení výše podílů žalobců soud přihlédl k usnesení Okresního soudu v Berouně ze dne 11.6.2019, č.j. ■■■■■, na základě nějž každý z žalobců nabyl právo na vypořádání zaniklého společného jmění zůstavitelky a žalovaného rovným dílem, tj. ideálním podílem ½), krbová kamna pak přikázal do vlastnictví žalovaného. Zároveň pak soud nerozhodoval o vypořádacím podílu, neboť žádný z účastníků tento nepožadoval (výrok I., II. rozsudku).

Výroky III. a IV rozsudku rozhodoval soud o povinnosti účastníků nahradit České republice – Okresnímu soudu v Berouně náklady řízení vzniklé státu. Tyto náklady vznikly v souvislosti s vyplacením znalečného znalci Ing. Skyvovi za vypracování znaleckého posudku a doplnku znaleckého posudku v celkové výši ■■■■■ Kč. Při zachování zásady parity podílů by každý z účastníků měl zaplatit jednu polovinu těchto nákladů. Protože však na straně žalobců v současné době stojí nezletilé děti, právní nástupci po zemřelé původní žalobkyni, dospěl soud k závěru, že jsou dány důvody, k tomu, aby soud postupoval v souladu s ustanovením § 150 o.s.ř. a tuto povinnost žalobcům neuložil, neboť žalobci svým jednáním nezavdali příčinu k vedení řízení. Proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. rozsudku uvedeno. Zároveň však dospěl k závěru, že co se týče žalovaného, nejsou dány důvody, aby tomuto nebyla povinnost náhrady nákladů řízení státu uložena, avšak zároveň nejsou dány důvody, aby žalovaný nesl celé náklady státu. Proto byla

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Pehrová.

žalovanému výrokem IV: uložena povinnost nahradit ČR – náhradu nákladů ve výši [REDAKCE] Kč, tj. ve výši 1/2 státem vynaložených nákladů za podání znaleckého posudku. Zároveň však dospěl k závěru, že co se týče nákladů, které ČR vzniknou s hrazením odměny ustanoveného opatrovníka [REDAKCE] žalobcům, tyto náklady nemohou jít k tíži žádného z účastníků řízení, tedy ani žalovaného, neboť k jejich vzniku nezavdal příčinu žádných z nich. [REDAKCE] děti pak musí být v řízení zastoupeny, přičemž s ohledem na možný střet zájmů, nemohli být v tomto řízení zastoupeni zákonným zástupcem, jejich otcem, když tento v řízení vystupuje na straně žalované. K zaplacení náhrady pak soud žalovanému stanovil obecnou pariční lhůtu (§ 160 odst. 1 občanského soudního řádu).

O nákladech řízení (výrok VI.) rozhodl soud tak, že žádnému z účastníků právo na jejich náhradu nepřiznal, a to s ohledem na skutečnost, že předmětem řízení bylo vypořádání zaniklého SJM účastníků, v němž nelze hovořit o procesním úspěchu respektive neúspěchu. Nebyly shledány ani jiné okolnosti, které by odůvodňovaly přiznat některému z účastníků právo na náhradu nákladů v řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Právo odvolání nemají ti z účastníků, kteří se jej výslovně vzdali.

Beroun 29. července 2020

Mgr. Kristina Pavlisová v. r.
samosoudkyně

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 14. 9. 2020.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Pehrová.